

ฟาร์มมุ่ยสวนผัสง หลักแส้นก้าว超

“เรื่องการดูแล
รักษาอย่างไร
ไม่ให้ลูกค้าส่วนใหญ่
มีต่อหน้า 5

สกูป หน้า 1

ไม่ก่อขึ้น ไม่พากนี้มีชีวิต แต่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ ส่วนใหญ่จะฝากร่างด้วย เชื้อปั๊มไปก็ไม่ก่อขึ้นให้มักอาจไปปั๊มชา แล้วจะบ่นทุกคนว่า ชื้อไปเห็นดอกแล้วรักแร้ “ไม่มีมือนอยู่ที่สวน” ที่เลิกกว่า

โพธิ์เจริญ พราหมณ์ หรือที่เลือกเข้าของสวนผึ้งอรุคิดเลขที่ 313/2 หมู่ 3 ตำบลสวนผึ้ง อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี บ่อนอดีตว่า ฟังใจเรื่องกลัวไม้ม้าตั้งแต่เด็กกลับจากโรมเรียนเก็บข้าวแล็บช่วยพ่อทำกลัวไม้เรียกว่า “ห้ามยาลือด” ฟ้องทุกอย่างและยังนองกว่ากลัวไม้เป็นภัยนิสัยทำให้ไข้เย็น และสร้างรายได้

ความภูมิใจของฟ์เล็ก คุณพ่อฟื้น พราหมณ์ เป็นข้าราชการในประเทศไทยผลิตกลัวไม้มันธุ์แօสโโคเซนด้าดออกสีเหลืองเข้ม ตั้งเป็นข้อคุณแม่ว่า “ประชิดโภคต์” ได้รับรางวัลพระราชทานจากสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ และดันนั่นสามารถแลกธุรกิจในราษฎร์ด้วย

ตอนวัยรุ่นฟ์เล็กสอนต่ำกว่าพากา ไปสมัครงานที่หนังสือพิมพ์มีลามะ ได้เป็นช่างภาพตระเวนไปทั่วประเทศไทย 2540 ช่างฟ่องสนู๊แอกก์ลารอก

ฟ์เล็กหันซื้อที่กับพี่ชาย 53 ไร่ ที่อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี แรกๆ กลัวไม้ 2 ไร่ ที่ขายรู้จักกับคุณวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ อตีดผู้ว่าราชการ แนะนำให้ทำเป็นแหล่งท่องเที่ยว

ฟ์เล็กขายที่จาก 2 ไร่ เป็น 10 ไร่ แรกๆ ทำเป็นสวนปิด “ไม่ปิดให้เข้าชม แต่พอเปิดเป็นแหล่งท่องเที่ยว ก็ให้ชมฟรี” ฟ์เล็กตั้งใจว่า ใจเข้ามาซื้อไม้ ชื้อไม้ฟ์เรียส จะสอนให้เป็นวิทยาทาน คนก็นอกปกต่อปาก

สองปีที่ผ่านมา ฟ์เล็กเริ่มเก็บเงินค่าห้าม 20 บาท เป็นค่าน้ำรุ่งห้องน้ำ แต่ยังปิดให้ห้ามฟรีสำหรับผู้สูงอายุ พระภิกษุสามเณร นักเรียนนักศึกษา คนพิการ แต่ด้านมาเป็นหมู่คณะให้ทำหนังสือจะได้ห้ามฟรี

ฟ์เล็กเป็นวิทยากรบรรยายเอง ใจอย่างรู้อะไรให้ตาม

“ผมใช้ประสบการณ์ที่ลับผัสตัวเอง สะสมมาตั้งแต่เด็ก ฝึกใหม่ๆ ก็หัดคือล้างขา น้ำล้างหัววันจนเมื่อยเบื่อย พ่อยังหัดให้ไปขายริมคลองหลอดตั้งแต่ตัวเล็กๆ”

กลัวไม้เหล่านี้ฟ์เล็กผูกพันธุ์เองทั้งหมด พ่อเริ่มออกเป็นฝึกหัดเชิงประมาน 4-5 แสนตัน เพราะใส่ใจไว้ ต้นพ่อประมานก็ลงกระถางต่างไปเพชรบุรี มีที่อยู่ห้าไร่ ที่นั่นอาการร้อนตันจะโถเร้า ใช้เวลาปั่งสองปี แล้วข้าวตันกลับมาไว้ที่สวนฟ์

“อาการสวนผึ้งเย็น ใส่ปั๊มใส่ยา กลัวไม้จะออกดอกได้ดี”

การให้ปั๊มจะทำเป็นตาราง ไม่เกิน 40 วันก็แห้งชื้อ ก่อนจะให้ปั๊มต้องดูอาการ ถ้าเป็นตกก็เลิกให้ เพราะน้ำฝนจะล้างปั๊มออกหมด

กลัวไม้เนื้อยาเป็นชื้อ ราคาตั้งแต่ 30-60 บาท แต่ถ้าพากแօสโโคเซนด้า จะมีราคาตั้งแต่ 10-40 บาท วัดเป็นขนาดไซส์ 30 บาท อยู่ที่ 25 เซนติเมตร 40 บาท อยู่ประมาณ 1 ฟุต 50 บาท ก็ฟุตกว่า 60 บาท ตั้งแต่ 2 ฟุตขึ้นไป เวลาตัดดอกต้องมานั่งแต่ง มีคำนวณไม่ได้

ตลาดกลุ่มและยโรป เน้นดอกบลูกันดอง บลูกีอีสออกเข้ม แต่

ก็อชมุกันดอง กลีบดอกจะหาย

ฟ้ามุกงอนฟ์เล็กติดอันดับหนึ่งในประเทศไทย วิธีการดูฟ้ามุกให้คุ้ม ด้วยสูตรปั๊มเท่าไหร่ ตีเข้มเท่าไหร่ ดอกฟอร์มดีเท่าไหร่ ราคาจะแพง

“ราคาอยู่ที่ความพอใจจะว่างคนขายกับคนซื้อ เมื่อคนจะซื้อ คงต้องรับภาระค่าใช้จ่าย คงต้องตัดต้นห้าชั้น ผู้ตั้งราคาไว้หลักหมื่นหลักแสน คุณพอใจก็ซื้อ

“กลัวไม้เป็นพอกที่กินทางใบ ดูดชีวิตทางราก ควรดูแลน้ำหนึ่นที่ใบกับราก แต่ลูกค้าส่วนใหญ่จะไปปลูกที่ราก ลดแค่ผ่านๆ พอกเปียกผิดทั้งนั้น ต้องลดให้รากนิ่ม ให้อิ่มตัวแล้วรดเข้าเย็น ลูกค้าส่วนมากครอบเดียว เพราะไม่มีเวลา อย่าให้โคนแడดร้อนจัด และที่สำคัญถ้าว่างวันอาทิตย์ก็ให้ปั๊ย”

ฟ้ามุกสวนผึ้ง หลักแสนกิจชือ

ฟ้ามุกต้นเลี้ยงจาก ที่ไหนออกไม่เย็น ลมไม่โกรก โตได้แต่ต้นอย่างกรุงเทพฯ หมุดเดิมที่หันดอก ที่เห็นฟ้ามุก ฟ้ามุกอุดมทั้งนั้น” ฟ์เล็กว่า “ไร่องที่เล็กมากว่า 20 ลายพันธุ์ ตระกูลไม้ไทยหาตามทั่วทุกภาคของประเทศไทย เอามาพัฒนาพันธุ์สายใหม่ให้ออกดอกทั้งปี

“ไม่ไทยอย่าง เอื้องผึ้ง เอื้องคำ ม่อนไช่ ไอยารา ออกดอกปีลักษั้ง ถ้าเป็นตระกูลช้าง เช่น ห้างแดง ห้างเผือก ห้างกระ เอื้องสายโถโน่น จะออกดอกช่วงฤดูหนาว ห้างแดงผสมกับพอกแօสโโคเซนด้าให้ออกดอกทั้งปี มีกลิ่นหอม แต่ดอกจะอยู่ได้ไม่นาน

การตั้งห้องดูไม้ แล้วแต่เจ้าของสวนจะตั้งข้อ แล้วก็ต้องจดสิทธิบัตรในไว้ จำเก็บสวนผึ้ง ฟ์เล็กตั้งไว้ 3 ชื่อ คือ สวนผึ้งทุ่โนน เสาร์ สวนผึ้งไว้โรส สวนผึ้งฝ่าแก้น ล้วนนี้จะมีกลิ่นหอม อยู่ในตระกูลแօสโโคเซนด้า

กีดขวางพุกน้ำแดง กดลืนคอกระหนา

ฟานมุยของที่เล็กติดอันดับหนึ่งในประเทศไทย วิธีการคือหามุยให้ดูที่ลายสมุนปั่งซัดเท่าไหร่ สีเข้มเท่าไหร่ ดอกฟอร์มเดียวกัน ราคาก็จะแพง

“ราคายุ่งที่ความพอใจระหว่างคนขายกับคนซื้อเหมือนพระสมเด็จ องค์จะยังคงสวยงามล้าน คนซื้อต้องหาซื้อ ผู้ซื้อต้องร้าวให้หลักหมื่น หลักแสน คุณพอใจก็ซื้อ

เมื่อก่อนสวนมีบังนากลัว ถนนเป็นถูกกรุง กว่าจะเข้าถึงต้องใช้เวลาครึ่งวัน

“ผู้มาบุกเบิกทำสวนกลัวไม่เป็นเจ้าแรก แล้วก็ชวนกลุ่มนักกลัวไม่มาร่วมสืบสาน เป็นกลุ่มเลี้ยงแคลหีบฯ กลุ่มเลี้ยงมือครัวร่า กลุ่มตระกูลไม้ไทย มืออยู่ห้าสวน อนาคตเป็นสวนปี๊ด”

ช่วงที่มาอยู่ใหม่ๆ ที่เล็กส่งกลัวไม่เข้าประการ เพื่อทำเชื่อเสียงให้กับสวนตัวเอง ติดหนึ่งในสิบแหล่งท่องเที่ยวของสวนนี้

ช่วงหลังเริ่มมีคนรู้จัก ก็ส่งแค่ 2 งานใหญ่ๆ คือที่สยามพารากอน ชิงด้าวยพระราชทาน งานประการดทท. ให้ถูกที่สุดในกรุงเทพฯ

ที่สวนสามพรานโภสารเด่น ไปออกร้านพนประชาร์ต่างชาติ เอาฟานมุยไปโภช

การประการดจะมีความละเอียดมากกว่าสายพันธุ์มาจากไหน พ่อแม่เป็นใคร ดอกฟอร์มต้องดี (ต้องนานเดือนที่) ข้อต้องบาน สีต้องเข้ม การประการดเปลี่ยนอดเป็นยอดเยี่ยมของงาน ยอดเยี่ยมเป็นยอดเยี่ยม

ฟานมุยของที่เล็กได้ที่หนึ่งบ้าง ยอดเยี่ยมบ้าง แต่ไม่ถึงกับยอดเยี่ยม งาน ยอดเยี่ยมประเภท เพราะแต่ละเจ้าส่งกันเป็นร้อยตัน ได้รางวัลอย่างน้อย 20-30 รางวัล ก็ถือว่าคุ้มกันน้ำมันแล้ว

“กลัวไม้เป็นพวงที่กินทางใน ดูดซึมทางราก ควรด้านหน้าที่ในกับราก แต่ถูกค้าส่วนใหญ่จะไปจ่อรดที่ราก รดแค่ผ่านๆ พอเปียก ผิดหันหน้า ต้องดดให้รากนิ่ม ให้อิ่มตัว แล้วดูดเข้าบัน ถูกค้าส่วนมากดรอตเดียว เพราะไม่มีเวลา อาย่าให้โดนแಡดร้อนขัด และที่สำคัญถ้าว่างวันอาทิตย์ก็ให้ปุ๊บ”

พี่เล็กบอกว่ากลัวไม้ที่สวนจะเป็นรากอากาศ จะให้ปุ๊บเกิดตะบานหน้า ไส้กระบอกฟื้อกลับไปกับราก แค่พอดเปียก ปุ๊บเม็ดส่วนมากจะเร่งดันกับราก หมายสำหรับพากที่มีรัสตุช่วยปลูก เช่น การมะพร้าว ด้านแต่ก้านมะพร้าวเมื่อยกการใช้งานไม่เกินสองปี สะสมมากๆ จะยุ่บเป็นเข็จรา

“ผู้ปลูกกับเสาน้ำ เสาเหล็ก กลัวไม้ขาดหน้าไม่ได้ ต้องให้หน้าเยอะๆ ยิ่งหน้าร้อน รดหน้าเข้า 2 รอบ เบิน 2 รอบ กลัวไม้เป็นไม้ที่ต้องการความชื้น อุณหภูมิที่ 18-19 องศา

ล้านหนานน้ำจะลด 10 โน้มเข้า ตอนเย็นจะเริ่มรดด้วยน้ำ ให้ปุ๊บเกิดตะบาน เพราะกลัวไม้ก็หนาเป็นแต่ด้านหน้าร้อนตอนเย็นรดหากโน้มเย็น ให้อากาศคลายร้อน หน้าฝนนานไม่ต้องรด ตกมากก็ไม่เป็นไร มีส่วนช่วยได้”

เมื่อ 4 ปีที่แล้ว มนต์เสน่ห์วันสามสิบลีน กลัวไม้เสียหาย ส่งออกไม้ได้ ยังดีมีตลาดในประเทศไทยรับ

เลี้ยงกลัวไม้มาหากายสายพันธุ์ ที่เล็กขอบพันธุ์ ในที่ดูด “ฟานมุย” พี่เล็กตอบ

ฟานมุยเป็นไม้ต้นตระกูล เสียบ่ำเดียวกันบ่ำ ข้างบ่ำ กลัวไม้พากนี่ที่เล็กถือว่าเป็นกรรยา จำเป็นต้องดูแลดีทุกด้าน สังเกตง่ายๆ ในเรื่องๆ ลักษณะเป็นปีกๆ แบบโซโคเซ็นต้า ในออกหนาๆ เป็นแวนด้า บางตัวใบเลี้ยง บางตัวใบโล่ง ให้สังเกตดูที่ใบจะแตกต่างกัน

แต่ตัวจะดูเสียดอก พี่เล็กบอกให้สังเกตที่หมวดราษฎรจะเป็นต้นบ่ำบอก สีว่ากลัวไม้ต้นนั้นดอกสีอะไร เช่น เรียวปันแดงจะออกสีชมพู เรียวธรรมดาวจะออกโทนนลู คำว่าก้มม่วงเข้ม เป็นสีอ่อนๆ โทนขาว

ในไว้ร่อเกลือสวนผึ้ง พี่เล็กตั้งไว้ 3 ชื่อ คือ สวนผึ้งโทนอ่อนนร. สวนผึ้งไว้ร่อส สวนผึ้งฝาแกน ด้านนี้จะมีกลืนหอม อยู่ในตระกูลแสตมป์โทนหน้าด้า “ผู้ปลูกกลีกันกลัวไม้มากกว่า 50 ปี เรื่องพวกนี้ไม่มีผลต่อ”

ฟานมุยสวนผึ้ง ක้ากແສນกີ່ຈົວ

ฟานมุยดันแลี้ยงยา ที่ไหนอากาศไม่เย็น ลมไม่โกรก โดยได้ตั้งอย่างกรุงเทพฯ หมายถึงที่ต้นดอก ที่เห็นฟานมุย ฟานมุยถูกเผยแพร่ทั่วโลก” พี่เล็กว่า

“เรื่องที่เล็กมีกลัวไม้กว่า 20 สายพันธุ์ ตระกูลไม้ไทยหาตามทั่วภูมิภาคของประเทศไทย เอาจริงพืชพันธุ์หลายใหม่ให้ออกดอกทั้งปี”

“ไม่ไทยอย่าง เอื้องฟึง เอื้องคำ ม่อนไน ไออยเรศ ออกรดออกปี๊ด คั้ว ถ้าเป็นตระกูลข้าง เช่น ข้างแಡง ข้างເປົກ ข้างກະບາງ เอื้องสายไอโน”

จะออกดอกทั่วทุกหน้า ข้างແಡນสมกับพากแອສໂຄເໜດ ต้องออกดอกทั้งปี มีกลืนหอม แต่ดอกจะอยู่ได้ไม่นาน

การตั้งชื่อถูกต้อง แต่บ้านของสวนจะตั้งชื่อ แล้วก็ต้องใจสิบทิบຕั้ง โทนน้ำตาด